

faa Forbud nedlagt. Det forekommer mig, at man, naar man vil tage dette Emne op til ny Lovgivning, ogsaa bør sørge for, at Ejendomme, som ere udsatte for Farer fra Havet, kunne vinde Adgang til Beskyttelse, selv om de ikke umiddelbart grænse til Havet, jeg henstiller derfor til de ærede Forslagsstillere at tage dette Forhold op til nærmere Overvejelse og, saafremt de finde min Henstilling velgrundet, udvide deres Lovforslag til ogsaa at yde fornøden Beskyttelse i den af mig paa-pegede Retning.

Scavenius: Jeg skal ikke opholde Diskussionen mere end end et ganske kort Minut, idet det, jeg egentlig vilde have at sige, vil jeg kunne udtale ved Lovforslagets tredje Behandling, naar jeg til den Tid er overbevist om, at jeg ligesom i Fjor maa raade til at stemme imod dette Forslags Overgang til det andet Ting. Forslaget hedder Forslag til Lov om Kystfredning, men det sejler under falsk Flag. Det er ikke en Lov om Kystfredning, tværtimod, denne Lov vil endnu mindre sikre Kysterne end den bestaaende Lov. Det kan kaldes en Lov til Forsvar for Stenfiskerne men imod Kystfredning. Dette er Lovens Tendens, dette er Lovens sande Mening. En nærmere Udvikling heraf, ligesom af Lovens Forhold til Ejendomsretten, som her efter min Formening krænkes paa en saadan Maade, at jeg ikke kan antage, at det er muligt at faa dette Lovforslag gennemført her i Rigsdagen, skal jeg tillade mig at fremkomme med inden Lovforslagets endelige Vedtagelse ved tredje Behandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Svend Høgsbro): Til det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) vil jeg sige, at det Spørgsmaal, han fremdrøg, utvivlsomt er meget rigtigt, det Spørgsmaal nemlig om, hvorvidt ogsaa andre end Strandlodsejerne kunne faa Adgang til at begære Forbud nedlagt. Men det ærede Medlem har ganske vist Ret i, at hans Henstilling kommer noget *post festum*, ikke i den Forstand, at det er for sent at drøfte Spørgsmaalet, men i den Forstand, at det er drøftet. Det blev i Fjor Genstand for den omhyggeligste Behandling i Udvalget; mine ærede Kolleger ville kunne bevidne, hvorledes der ogsaa paa det Omraade blev tærsket Langhalm paa alle de Tanker, der stod i Forbindelse med denne Sag. Men ogsaa her i Salen blev det meget stærkt drøftet. Jeg ser her det ærede Medlem for Præstø Amts

6te Valgkreds (Bojsen) foran mig; han var f. Eks. en af dem, der med Styrke rejste det Spørgsmaal, og det blev i det hele taget Genstand for indgaaende Behandling baade for og imod her i Tinget. Der gør sig nemlig ved Siden af de Betragtninger, der kunne tale for, mange andre gældende, som tale imod, og disse ere saa stærke, at vi hidtil ikke have kunnet imødekomme de i og for sig rimelige Betragtninger, som kunde tale for at gaa den Vej; det ærede Medlem hentydede til. Det maa jo erindres, at dette, at det kun er Strandlodsejerne, der kunne rejse Spørgsmaalet, er den gældende Lovgivnings Grundlag. I saa Henseende staa vi fuldt ud paa den gældende Ret, og det har saa meget mere Betydning, som Spørgsmaalet om at give andre end Strandlodsejerne Ret til at nedlægge Forbud ogsaa var fremme, da den nugældende Lov var under Behandling. Jeg tror; jeg omtalte det, første Gang denne Sag var til Behandling her i Tinget efter mit og mine Medforslagsstilleres Initiativ. Men jeg skal lige nævne det igen, at det i sin Tid blev fremdraget af et Medlem her i Salen — jeg husker ikke længere, hvem det var — at det kunde jo hænde — han kendte et bestemt Eksempel i saa Henseende — hvor Amtslandevejen gik umiddelbart langs Stranden, saa at der ikke var andet end en lille Strimmel mellem Vejen og Stranden, men den tilhørte ikke Amtsvejbestyrelsen, men en Privatmand. Med dette for Øje rejste han allerede den Gang det Spørgsmaal, om ikke Amtsvejbestyrelsen skulde have Ret til at faa nedlagt Forbud, men det blev desuagtet ikke sat ind i den gældende Lov, og jeg skal gentage det. Det mødte stærk Modstand hos Indenrigsministeren, hvem det nærmest maatte tilkomme at tage Initiativet, naar man vilde sage det bort fra selve Strandlodsejerne. Han afviste det som noget, han ikke kunde have med at gøre; det var alt for stort et Spørgsmaal. Og komme vi nu til de Betragtninger, der have ledet os til ved denne Behandling ikke at imødekomme de Hensyn, det ærede Medlem paaberaabte sig, er det akkurat de samme. Det er den Modstand, Sagen har mødt fra den højtærede Landbrugsministers Side, og vi maa indrømme, det ikke er nogen ubegrundet Modstand; det er altsaa ikke, fordi jeg i saa Henseende vil tage Afstand fra Ministeren, naar jeg anfører det. Naar man altsaa tænkte sig en Ret lagt i Landbrugsministerens Haand til at nedlægge Forbud, saa møder der de Indvendinger fra Ministerens